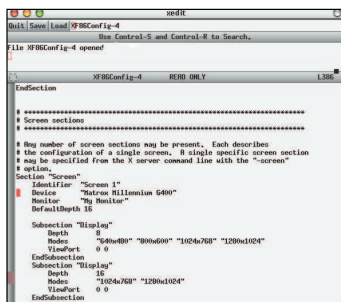

Nyári az idő – mondjuk naponta homloktörölgetve, szerkesztőségünkben azonban már megjelentek az első levelek. Egy olvasónk több kérdéssel is fordult hozzánk, az alábbiakban neki válaszolunk.

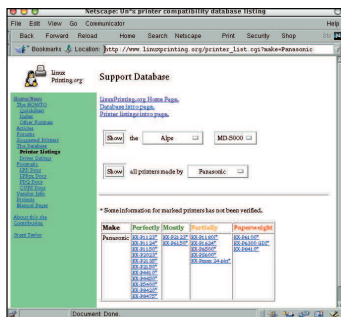
Hogyan tudnám a megszokott virtuális asztalt beállítani? A 4-es X teljesen figyelmen kívül hagyja ugyanis a Virtual 1024 768-as sort! Egy 14 hüvelykes monitorhoz lenne ehhez a beállításhoz szükségem, mivel így megnövelhetem a képernyőt, és nem kell új monitort vennem lakosimi@freemail.hu

A legegyszerűbb megoldás, ha a /etc/X11/XF86Config-4 fájlba egy az alábbihoz hasonló bejegyzést teszel:

```
Subsection "Display"
    Depth      16
    Modes      "1024x768" "1280x1024"
    ViewPort   0 0
EndSubsection
```


A Modes sor adja meg a használandó felbontásokat, amit elsőként írsz, az lesz az alapértelmezett mód, tehát azzal indul el a grafikus felület. A második pedig már (abban az esetben, ha nagyobb, mint az első) a virtuális képernyőméretet adja meg – erre a CTRL+ALT és + billentyűkkel válthatsz át.

Panasonic gyártmányú nyomtatók támogatottsági listája

Valahol azt olvastam, hogy a nyomtató egyszerre kétféle üzemmódra is beállítható, tudniillik szöveges (300x300 dpi) és „képnymtatás” (600x600 dpi) üzemmódra. A kérdés csak az, hogyan lehet ezt kihasználni? Nekem Panasonic KX-P6500-asom van, amivel minden gond nélkül tudtam nyomtatni (bármely Linuxszal), a HP laserjet, illetve a laserjet beállításokkal. Baj csak akkor van, ha mondjuk kép is található a kinyomtatott oldalon, mert a végeredmény igen-igen „szemcsés” lesz.

Ez a nyomtatótípus támogatott ugyan, de csak részben. Ez azt jelenti, hogy grafikus munkára valószínűleg nem tudod fogni. Az alábbi címen megnézheted, milyen Panasonic nyomtatókat hogyan támogat a Linux.

- ☞ http://www.linuixprinting.org/show_printer.cgi?recnum=65280
- Érdeemes szemezgetni még a ☞ <http://www.cups.org> oldalon vagy a ☞ <http://www.linuixprinting.org-on> is.

Négy számítástechnikai boltból háromban szinte nem is hallottak a Linuxról. Csupán egy volt (Mikland), ahol azt mondták: „nem gond...” – mármint a Linux beszerzése, mivel vásárolandó gépemre azt szerettem volna. A többi boltban pedig választani lehetett Windows és Windows közül, és hogy el ne felejtsem: ott volt még a Windows is.

Mindemellett még megjegyezték: „Á, a Linuxra nincsen alkalmazás, mert minden programot Windowsra írnak”. Ekkor én (tettve a tudatlant) azt mondtam: „Egy barátomnál pedig láttam valamilyen Debian, vagy valami ilyesmi Linuxot, ami 3 darab CD-n volt, ez mintegy 1950 megabájtot tesz ki. Tessék mondani, ilyen nagy lenne az alaprendszer?” Itt is a tudatlanság győzedelmeskedett!

Olvasóknak sajnos teljesen igaza van abban, hogyha az ember Linux-ügyben bármilyen tájékoztatást szeretne kapni, netán vásárolna, akkor csak igen szűk körben tud válogatni. Manapság még mindig a Microsoft operációs rendszerei az elterjedtek, ezért a számítástechnikai boltok nem is igazán igyekeznek, hogy a Linuxról ismereteket szerezzenek. A másik tapasztalatunk, amelyről e számunk lapjain a Portocom-tesztnél („Az első találkozás: Kovács úr Linuxra vált”, 12. oldal) és a Hír-lelő rovat oldalain is beszámolunk, hogy előretelepített linuxos gépeket csak ritkán adnak el (szerencsére már több cég hirdeti ilyen gépeket, ezek valószínűleg irodai célokra is megfelelőek lesznek), ugyanis aki kicsit is ért a rendszerhez, gépére saját kezűleg fog Linuxot telepíteni. A linuxos alkalmazásokról pedig csak annyit, hogy a Debian alaprendszer több mint 3500 csomagot tartalmaz, és ha elgondoljuk, hogy ezek a csomagok mind valamilyen feladatot látnak el, általában pedig nem ugyanazt, akkor nyugodtan elmondhatjuk, hogy bizony Linuxhoz is akad elegendő megfelelő mennyiségű és minőségű alkalmazás. Természetesen akadnak még hiányosságok, de a nyílt fejlesztésnek köszönhetően gombamód szaporodnak a különféle feladatra alkalmas programok.

(A leveleket – az újság főszerkesztőjének elvei szerint – esetenként átszerkesztjük.)

© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva